

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA

PHILIPPE LÉGER

prednesené 23. marca 2006¹

1. Predmetom tejto veci je odvolanie, ktoré podali páni Meca-Medina a Majcen² proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev z 30. septembra 2004, Meca-Medina a Majcen/Komisia³, ktorým zamietol žalobu smerujúcu k zrušeniu rozhodnutia Komisie Európskych spoločenstiev z 1. augusta 2002⁴, ktorým sa zamietol návrh odvolateľov na základe článku 3 nariadenia č. 17⁵ proti Medzinárodnému olympijskému výboru⁶.

s predpismi práva Spoločenstva v oblasti hospodárskej súťaže (články 81 ES a 82 ES) a slobody poskytovania služieb (článok 49 ES).

2. Vo svojom návrhu odvolateľa spochybnil zlučiteľnosť niektorých predpisov prijatých MOV a uplatňovaných Medzinárodnou plaveckou federáciou⁷, ako aj niektorých praktík používaných pri dopingových kontrolách

I — Okolnosti predchádzajúce sporu⁸

3. V nadväznosti na pozitívnu antidopingovú kontrolu na výskyt nandrolonu⁹ bola odvolateľom zakázaná činnosť na obdobie štyroch rokov rozhodnutím Doping Panel (Dopingová komisia) FINA z 8. augusta 1999. Arbitrážny súdny dvor pre šport, na ktorý odvolatelia podali odvolanie proti tomuto rozhodnutiu, potvrdil zakázanie činnosti 29. februára 2000 — pred tým, ako ho preskúmal, — a potom znížil na obdobie dvoch rokov rozhodcovským rozsudkom z 23. mája 2001.

1 — Jazyk prednesu: francúzština.

2 — Ďalej len „odvolatelia“.

3 — T-313/02, Zb. s. II-3291, ďalej len „napadnutý rozsudok“.

4 — Vec COMP/38158, Meca-Medina a Majcen/MOV, ďalej len „sporné rozhodnutie“, rozhodnutie prístupné na Internetu na <http://europa.eu.int/comm/competition/antitrust/cases/decisions/38158/fr.pdf>.

5 — Nariadenie Rady č. 17 zo 6. februára 1962, prvé nariadenie implementujúce články [81] a [82] Zmluvy (Ú. v. ES 1962, 13, s. 204; Mím. vyd. 08/001, s. 3).

6 — Ďalej len „MOV“.

7 — Ďalej len „FINA“.

8 — Pre podrobnosti týkajúce sa okolností predchádzajúcich sporu odkazujem na opis uskutočnený Súdom prvého stupňa v bodoch 1 až 34 napadnutého rozsudku.

9 — Nandrolon je anabolická látka zakázaná protidopingovým kódexom Olympijského hnutia.

4. Listom z 30. mája 2001 podali odvolatelia návrh na Komisiu v súlade s článkom 3 nariadenia č. 17, namietajúc porušenie článkov 81 ES a/alebo 82 ES. Predovšetkým tvrdili, že určenie prahovej hodnoty nandrolonu zodpovedajúcej 2 nanogramom v milimetri moču (ďalej „sporná úprava“) predstavuje zosúladený postup MOV a 27 ním akreditovaných laboratórií. Podľa odvolateľov bola protisúťažná povaha tohto postupu okrem iného posilnená absenciou nezávislosti arbitrážnych súdov pre riešenie športových sporov vo vzťahu k MOV.

5. Komisia sporným rozhodnutím zamietla návrh odvolateľov, domnievajúc sa, že na spornú úpravu sa zákaz obsiahnutý v článkoch 81 ES a 82 ES nevzťahuje¹⁰.

II — Žaloba pred Súdom prvého stupňa a napadnutý rozsudok

6. Odvolatelia návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 11. októbra 2002

podali žalobu na neplatnosť proti spornému rozhodnutiu na základe článku 230 štvrtého odseku ES.

7. Na podporu svojej žaloby odvolatelia uviedli tri žalobné dôvody založené na zjavne nesprávnom posúdení Komisie, po prvé, pokiaľ ide o kvalifikáciu MOV, po druhé, pokiaľ ide o preskúmanie spornej úpravy vzhľadom na kritériá stanovené Súdnym dvorom v rozsudku Wouters a i.¹¹, a po tretie, pokiaľ ide o uplatnenie článku 49 ES.

8. Súd prvého stupňa zamietol túto žalobu konštatujúc, že tieto tri žalobné dôvody nie sú relevantné, a zaviazal odvolateľov na náhradu trov konania, ako aj trov konania vynaložených Komisiou.

III — Konanie pred Súdnym dvorom a odvolacie návrhy

9. Odvolatelia návrhom podaným do kancelárie Súdneho dvora 22. decembra 2004 začali toto odvolacie konanie.

10 — Body 72 a 73.

11 — Rozsudok z 19. februára 2002, C-309/99, Zb. s. I-1577.

10. Navrhujú zrušiť napadnutý rozsudok a zaviazat Komisiu na náhradu trov obidvoch konaní. Okrem iného tiež žiadajú Súdny dvor vyhovieť návrhom predneseným pred Súdom prvého stupňa.

11. Komisia, žalovaná, predovšetkým navrhuje zamietnuť odvolanie a subsidiárne zamietnuť žalobu na neplatnosť podanú proti spornému rozhodnutiu. Komisia tiež žiada zaviazat odvolateľov na náhradu trov obidvoch konaní.

12. Fínska republika, vedľajší účastník konania v prvostupňovom konaní, navrhuje zamietnuť odvolanie.

14. Po prvé, vytýkajú Súdu prvého stupňa, že nesprávne vyložil judikatúru Súdneho dvora vychádzajúcu z rozsudkov Walrave a Koch¹², Bosman¹³ a Deliège¹⁴, týkajúcu sa uplatnenia článkov 39 ES a 49 ES na športové predpisy. Po druhé, spochybňujú posúdenie vykonané Súdom prvého stupňa, podľa ktorého antidopingová úprava predstavuje čisto športové pravidlo, ktoré sa preto vymyká z pôsobnosti Zmluvy ES. Po tretie, odvolatelia sa domnievajú, že Súdny dvor sa dopustil nesprávneho posúdenia tým, že rozhodol, že tieto predpisy nesúvisia s akýmikoľvek ekonomickými úvahami a nevzťahuje sa na ne pôsobnosť článkov 49 ES, 81 ES a 82 ES. Po štvrté, odvolatelia vytýkajú Súdu prvého stupňa, že sa domnieval, že preskúmanie spornej úpravy, ktoré vykonala Komisia podľa metódy analýzy stanovenej v už citovanom rozsudku Wouters a i., nebolo potrebné.

A — O prvom odvolacom dôvode

IV — O odvolaní

13. Napriek presným odkazom na body napadnutého rozsudku je odvolanie mimo-riadne nejasné. Po jeho prečítaní sa domnievam, že odvolatelia uvádzajú štyri žalobné dôvody.

15. Odvolatelia v rámci tohto prvého odvolacieho dôvodu¹⁵ kritizujú výklad judikatúry Súdneho dvora vychádzajúcej z už citovaných rozsudkov Walrave a Koch, Bosman,

12 — Rozsudok z 12. decembra 1974, 36/74, Zb. s. 1405.

13 — Rozsudok z 15. decembra 1995, C-415/93, Zb. s. I-4921.

14 — Rozsudok z 11. apríla 2000, C-51/96 a C-191/97, Zb. s. I-2549.

15 — Odvolanie, body 21 až 32.

ako aj *Deliège* a týkajúcej sa uplatnenia článkov 39 ES a 49 ES na športové predpisy, ktorý Súd prvého stupňa vykonal v bodoch 40 a 41 napadnutého rozsudku.

16. Odvolatelia predovšetkým spochybňujú posúdenie Súdu prvého stupňa, podľa ktorého sa zákazy stanovené v článkoch 39 ES a 49 ES netýkajú čisto športových pravidiel, pretože tieto pravidlá svojou povahou vylučujú akékoľvek ekonomické úvahy. Podľa odvolateľov Súdny dvor nikdy výslovne nedospel v už citovanom rozsudku *Walrave a Koch* k takémuto všeobecnému vylúčeniu. Naopak, obmedzil túto výnimku na zloženie a vytváranie športových družstiev. Odvolatelia ďalej tvrdia, že za čisto športové môžu byť považované jedine pravidlá, ktoré sa týkajú povahy a špecifického rámca športových stretnutí, a teda sú nerozlučne spojené s organizáciou a správnym vedením športovej súťaže.

17. Domnievam sa, tak ako Komisia a Fínska republika, že Súd prvého stupňa správne uplatnil judikatúru Súdneho dvora¹⁶.

18. Súdny dvor sa totiž konštantne domnieva, prihliadajúc na ciele Európskeho

spoločenstva, že na výkon športov sa právo Spoločenstva vzťahuje len do tej miery, do akej ide o hospodársku činnosť v zmysle článku 2 ES. Ak má preto takáto činnosť povahu výkonu práce za mzdu alebo odplatného poskytnutia služby (ako napríklad činnosť profesionálnych alebo poloprofesionálnych hráčov futbalu), osobitne sa na ňu vzťahuje pôsobnosť článkov 39 ES až 42 ES alebo 49 ES až 55 ES¹⁷.

19. Na druhej strane Súdny dvor opakovane pripustil obmedzenie pôsobnosti týchto ustanovení, ak dotknuté športové predpisy boli odôvodnené „inými ako ekonomickými dôvodmi, týkajúcimi sa povahy a špecifického rámca [športových] stretnutí a majúcimi význam... iba pre šport ako taký“¹⁸. Domnievam sa, že v týchto veciach Súdny dvor vyvodil všeobecnú výnimku, ktorá môže byť obmedzená, ako to tvrdia odvolatelia, iba na zloženie a vytváranie športových družstiev.

20. Za týchto podmienok zastávam názor, že Súd prvého stupňa sa správne v bodoch 40 a 41 napadnutého rozsudku domnieval, že zákazy stanovené v článkoch 39 ES a 49 ES sa

17 — Pozri najmä rozsudky *Walrave a Koch*, už citovaný, body 4 a 5, ako aj *Bosman*, už citovaný, bod 73, a zo 14. júla 1976, *Donà*, 13/76, Zb. s. 1333, body 12 a 13.

16 — Pozri vyjadrenie k odvolaniu Komisie (body 16 až 28) a tiež vyjadrenie Fínskej republiky ako vedľajšieho účastníka konania (bod 8).

18 — Pozri najmä rozsudky *Donà*, už citovaný, body 14 a 15, ako aj *Bosman*, už citovaný, body 76 a 127, ako aj z 13. apríla 2000, *Lehtonen a Castors Braine*, C-176/96, Zb. s. I-2681, bod 34.

uplatňujú na pravidlá týkajúce sa ekonomického aspektu, ktorý môže vyplývať zo športovej činnosti, ale „netýkajú [sa] výlučne športových pravidiel, t. j. pravidiel, ktoré sa vzťahujú výhradne na športové otázky ako také, a preto sa netýkajú hospodárskej činnosti“¹⁹.

že antidopingová úprava nesleduje žiaden ekonomický cieľ. V bode 57 tohto rozsudku zase pripustil, že prijatím takejto úpravy sa MOV mohol snažiť o zachovanie ekonomického potenciálu Olympijských hier. Okrem iného Súd prvého stupňa v bode 45 tohto rozsudku vytvoril umelé rozlíšenie medzi ekonomickou dimenziou a neekonomickou dimenziou športového aktu.

21. V dôsledku toho sa domnievam, že prvý odvolací dôvod nie je dôvodný, a musí byť preto zamietnutý.

B — O druhom odvolacom dôvode

22. Druhým odvolacím dôvodom odvolatelia spochybňujú úvahu Súdu prvého stupňa, podľa ktorej antidopingová úprava predstavuje pravidlo, ktoré sa už z hľadiska svojej povahy nedotýka hospodárskej činnosti, a preto sa vymyká z pôsobnosti Zmluvy. Na podporu tohto odvolacieho dôvodu uvádzajú dve tvrdenia.

23. Na strane jednej je úvaha Súdu prvého stupňa založená na protirečení v odôvodnení alebo na nedostatku odôvodnenia. V bodoch 44 a 47 napadnutého rozsudku totiž potvrdil,

24. Na druhej strane Súd prvého stupňa vykonal nesprávne posúdenie v tom, že sa oprel o judikatúru vychádzajúcu z už citovaných rozsudkov Walrave a Koch, Donà, ako aj Deliège, aby tak dospel k záveru, že antidopingová úprava sa vymyká z pôsobnosti článkov 49 ES, 81 ES a 82 ES. Odvolatelia sa totiž domnievajú, že antidopingové pravidlá sú odlišné od predpisov týkajúcich sa zloženia a vytvárania národných futbalových družstiev (rozsudky Walrave a Koch, už citovaný, a Donà, už citovaný) a od predpisov týkajúcich sa výberu športovcov pre súťaže na vrcholovej úrovni (rozsudok Deliège, už citovaný).

25. Domnievam sa, tak ako Komisia a Fínska republika, že tento odvolací dôvod musí byť tiež zamietnutý.²⁰

19 — Bod 41 prvá veta napadnutého rozsudku.

20 — Pozri vyjadrenie k odvolaniu Komisie (body 29 až 41) a tiež vyjadrenie Fínskej republiky ako vedľajšieho účastníka konania (body 11 až 13).

26. Tvrdenie odvolateľov, podľa ktorého si Súd prvého stupňa protirečí v bodoch 44 a 47 napadnutého rozsudku na jednej strane a v bode 57 tohto rozsudku na druhej strane, nepovažujem za dôvodné.

27. Súd prvého stupňa po tom, ako v bode 44 napadnutého rozsudku zdôraznil, že „vrcholový šport sa do veľkej miery stal hospodárskou činnosťou“, ďalej uviedol, že cieľom boja proti dopingu je predovšetkým zachovať etické hodnoty športu a zdravie športovcov. Odkaz na ciele ekonomickej povahy uvedený v bode 57 napadnutého rozsudku, ktoré eventuálne mohol sledovať MOV, podľa môjho názoru nestačí na preukázanie protirečenia v úvahe Súdu prvého stupňa.

28. Domnievam sa, so zreteľom na obchodné a finančné záujmy, ktoré sa spájajú s vrcholovým športom, že čisto športová úprava, akou je antidopingová úprava, nemôže byť pozbavená akéhokoľvek ekonomického záujmu. Tento záujem má však podľa mňa iba vedľajšiu povahu a nemôže pozbaviť antidopingovú úpravu o jej čisto športovú povahu. Ako správne pripomenula Komisia, tvrdením odvolateľov by sa z dôvodu nedeliteľnosti športovej aktivity v skutočnosti uprednostnil tento vedľajší aspekt, ekonomická dimenzia, na účely

zaistenia integrálneho uplatnenia pravidiel Zmluvy na výkon športu na profesionálnej alebo poloprofesionálnej úrovni.²¹

29. Tvrdenie odvolateľov, podľa ktorého sa Súd prvého stupňa nemohol účelovo odvolávať na už citované rozsudky Walrave a Koch, Donà, ako aj Deliège, tiež považujem za nedôvodné. Zdá sa, že odvolatelia uplatnili veľmi reštriktívny výklad týchto rozsudkov, pretože podľa mňa Súdny dvor vylúčil v týchto veciach všeobecným spôsobom čisto športové pravidlá z pôsobnosti článkov 39 ES a 49 ES. Odvolatelia sa takto snažia vytvoriť umelé rozlíšenie medzi preskúmanými pravidlami v týchto veciach a spornou úpravou.

30. Navrhujem teda Súdnemu dvoru zamietnuť druhý odvolací dôvod ako nedôvodný.

C — O treťom odvolacom dôvode

31. V rámci tohto tretieho odvolacieho dôvodu²² odvolatelia v podstate tvrdia, že

21 — Vyjadrenie k odvolaniu, bod 35.

22 — Odvolanie, body 40 až 53.

Súd prvého stupňa vykonal nesprávne posúdenie tým, že dospel v bode 48 napadnutého rozsudku k záveru, že spornej úprave je cudzia akákoľvek ekonomická úvaha a v dôsledku toho nepatrí do pôsobnosti článkov 49 ES, 81 ES a 82 ES.

tým, že sa v druhej vete bodu 55 napadnutého rozsudku domnieval, že sporná úprava je antidopingovým pravidlom, hoci podľa nich hodnota stanovená touto úpravou môže tiež vyplývať z fyzickej námahy a/alebo z konzumácie výrobkov bez dopingových účinkov, akými je bravčové mäso z nekastrovaných samcov.

32. Domnievam sa, že odvolatelia uvádzajú dve tvrdenia na podporu tohto odvolacieho dôvodu.

35. Myslím si, tak ako Komisia, že treba zamietnuť tento odvolací dôvod.²⁴

33. Predovšetkým spochybňujú analýzu Súdu prvého stupňa uvedenú v bodoch 49 a 55 napadnutého rozsudku, podľa ktorej by sporná úprava ani v prípade, že by sa aj preukázala jej neprimeranosť, nestratila čisto športovú povahu. Podľa odvolateľov nielenže je táto analýza založená na protirečivom a nedostatočnom odôvodnení, ale je tiež v rozpore s judikatúrou Súdneho dvora stanovenou v už citovaných rozsudkoch *Deliège* a *Wouters* a i.²³

36. Stačí skonštatovať, že odvolatelia v skutočnosti spochybňujú prahovú hodnotu 2 nanogramov na mililiter moču stanovenú spornou úpravou a smerujú k tomu, aby Súdny dvor znovu preskúmal posúdenie skutkových okolností vykonané Súdom prvého stupňa.

34. Odvolatelia ďalej tvrdia, že Súd prvého stupňa vykonal skutkovo nesprávne zistenie

37. Podľa článku 225 ods. 1 ES a článku 58 Štatútu Súdneho dvora odvolanie možno založiť len na dôvodoch týkajúcich sa porušenia právnych noriem a vylúčené je akékoľvek posudzovanie skutočností. Z ustálenej judikatúry vyplýva, že v odvolacom konaní Súdnemu dvoru neprináleží vyjadrovať sa k posúdeniu skutkových okolností a dôkazných prostriedkov, ktoré už raz vykonal Súd prvého stupňa, s výnimkou ich zjavného skreslenia Súdom prvého stupňa.²⁵

23 — Odvolatelia sa predovšetkým odvolávajú na bod 69 už citovaného rozsudku *Deliège*, ako aj na body 97 až 109 a 123 už citovaného rozsudku *Wouters* a i.

24 — Vyjadrenie k odvolaniu, body 42 až 56.

25 — Pozri v tomto zmysle najmä rozsudok z 29. apríla 2004, *Parlament/Ripa di Meana* a i., C-470/00 P, Zb. s. I-4167, bod 40 a už citovanú judikatúru.

38. Domnievam sa tiež, že Súdnemu dvoru neprináleží pri rozhodovaní o odvolaní proti rozsudku vydanému Súdom prvého stupňa vyjadrovať sa k tomu, či je povaha pravidiel prijatého MOV v rámci boja proti dopingovej vedecky odôvodnená, alebo nie.

prvé, na nesprávnom posúdení, pokiaľ ide o relevantnosť uplatnenia metódy analýzy stanovenej v už citovanom rozsudku Wouters a i., po druhé, v skreslení sporného rozhodnutia a, po tretie, v porušení práva na obhajobu.

39. Za týchto podmienok a vzhľadom na to, že odvolatelia nepreukázali skreslenie skutkových okolností, a to ani v rozsahu nimi tvrdenej pravdy, navrhujem Súdnemu dvoru vyhlásiť tretí odvolací dôvod za zjavne neprípustný a zamietnuť ho.

1. O nesprávnom posúdení Súdu prvého stupňa, pokiaľ ide o relevantnosť uplatnenia metódy analýzy stanovenej Súdny dvorom v už citovanom rozsudku Wouters a i.

D — O štvrtom odvolacom dôvode

40. V rámci štvrtého odvolacieho dôvodu²⁶ odvolatelia spochybňujú body 61, 62 a 64 napadnutého rozsudku, v ktorých sa Súd prvého stupňa domnieva, že preskúmanie spornej úpravy vykonané Komisiou podľa metódy analýzy stanovenej v už citovanom rozsudku Wouters a i. nebolo potrebné.

42. Odvolatelia v podstate vytýkajú Súdu prvého stupňa, že v bodoch 65 a 66 napadnutého rozsudku sa domnieval, že prejednávajúca vec sa odlišuje od vecí, v ktorej bol vynesенý už citovaný rozsudok Wouters a i., pretože sporná úprava sa týka takého správania — doping —, ktoré sa nemôže považovať za trhové správanie, a pretože sa vzťahuje na takú činnosť — pestovanie športu —, ktorej sú z dôvodu jej podstaty cudzie ekonomické úvahy. Podľa odvolateľov boli totiž kritériá vyvedené Súdny dvorom v tomto rozsudku plne uplatniteľné na prejednávanú vec.

43. Domnievam sa, že táto výhrada nie je dôvodná.

41. Na podporu tohto odvolacieho dôvodu odvolatelia uvádzajú tri výhrady založené, po

44. Stačí totiž pripomenúť, že dotknutá úprava v už citovanom rozsudku Wouters a i. sa týkala trhového správania, konkrétne

²⁶ — Odvolanie, body 54 až 64.

vytvárania sietí medzi advokátmi a účtovníkmi, a vzťahovala sa na činnosť advokátov, čo je svojou podstatou hospodárska činnosť. Sporná úprava má však čisto športovú povahu vylučujúcu akékoľvek úvahy ekonomického charakteru, a teda Súd prvého stupňa sa podľa mňa správne domnieval, že preskúmanie tejto úpravy na základe kritérií vyvođených v tomto rozsudku nebolo potrebné.

Súdnym dvorom v rámci odvolacieho konania.²⁷ Dôvod založený na nesprávnom posúdení napadnutého aktu je zameraný na konštatovanie, že Súd prvého stupňa zmenil význam, obsah alebo dosah vytýkaného aktu. Skreslenie môže takto vyplývať zo zmeny obsahu aktu²⁸, z neprihliadnutia na jeho podstatné aspekty²⁹ alebo z neprihliadnutia na jeho kontext³⁰.

2. O skreslení sporného rozhodnutia Súdom prvého stupňa

45. Odvolatelia vytýkajú Súdu prvého stupňa, že rozhodol, že preskúmanie spornej úpravy vykonané Komisiou vzhľadom na pravidlá hospodárskej súťaže sa uskutočnilo len „subsidiárne“ alebo „doplnkovo“. Tým Súd prvého stupňa skreslil sporné rozhodnutie.

46. Treba pripomenúť, že ak aj je Súd prvého stupňa výlučne príslušný na posúdenie skutkových okolností, ktoré sú mu predložené, otázka skreslenia týchto okolností alebo skreslenia napadnutého aktu je otázkou, ktorá môže podliehať preskúmaniu

47. Táto výhrada, keďže je založená na skreslení sporného rozhodnutia, je teda podľa judikatúry Súdneho dvora prípustná.

48. Myslím si však, že táto výhrada nie je dôvodná.

49. Treba pripomenúť, že takéto skreslenie musí zjavne vyplývať z dokumentov v spise bez toho, aby bolo potrebné vykonať nové

27 — Pozri najmä rozsudky z 28. mája 1998, *New Holland Ford/Komisia*, C-8/95 P, Zb. s. I-3175, bod 26, a z 9. septembra 1999, *Lucaccioni/Komisia*, C-257/98 P, Zb. s. I-5251, body 45 až 47, ako aj uznesenia z 27. januára 2000, *Proderec/Komisia*, C-341/98 P, neuverejnené v Zbierke, bod 28, a z 9. júla 2004, *Fichtner/Komisia*, C-116/03 P, neuverejnené v Zbierke, bod 33.

28 — Pozri v tomto zmysle najmä rozsudok z 11. septembra 2003, *Belgicko/Komisia*, C-197/99 P, Zb. s. I-8461, bod 67.

29 — Pozri v tomto zmysle najmä uznesenie z 11. apríla 2001, *Komisia/Trenker*, C-459/00 P(R), Zb. s. I-2823, bod 71.

30 — Pozri v tomto zmysle najmä rozsudok z 3. apríla 2003, *Parlament/Samper*, C-277/01 P, Zb. s. I-3019, bod 40.

posúdenie skutkového stavu a dôkazov.³¹ Posúdenie vykonané Súdom prvého stupňa v bodoch 61, 62 a 64 napadnutého rozsudku týkajúce sa sporného rozhodnutia však podľa mňa nepredstavuje jeho zjavné skreslenie.

50. Zo samotného prečítania si tohto rozhodnutia je totiž možné zistiť, že Komisia sa správne a principiálne domnievala, že prijatie spornej úpravy nepatrí do sféry hospodárskych činností MOV.³² Domnievam sa, tak ako tvrdí Komisia³³, že Komisia preskúmala iba subsidiárne, či by prípadné obmedzenia spôsobené touto úpravou mohli byť odôvodnené na základe uplatnenia kritérií stanovených v už citovanom rozsudku *Wouters a i.*³⁴.

51. Konštatujem tiež, že odvolatelia sa obmedzujú na spochybňovanie posúdenia vykonaného Súdom prvého stupňa a nepredkladajú žiaden dôkaz spôsobilý preukázať existenciu nesprávneho posúdenia.

3. O porušení práva na obhajobu odvolateľov
Súdom prvého stupňa

52. Odvolatelia tvrdia, že Súd prvého stupňa tým, že sa domnieval, že preskúmanie spornej úpravy podľa pravidiel hospodárskej súťaže nebolo potrebné, im neumožnil vyjadriť sa k otázke, či táto úprava predstavuje čisto športové pravidlo vymykajúce sa pôsobnosti článkov 49 ES, 81 ES a 82 ES.

53. Myslím si, že táto výhrada tiež nie je dôvodná a musí byť zamietnutá. Domnievam sa totiž, tak ako Komisia, že odvolatelia mohli predložiť svoje tvrdenia nie len počas konania pred Komisiou, ale aj v písomnej a ústnej časti konania pred Súdom prvého stupňa.³⁵

54. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhujem Súdnemu dvoru zamietnuť štvrtý odvolací dôvod ako nedôvodný.

31 — Pozri najmä rozsudok *New Holland Ford/Komisija*, už citovaný, body 72 a 73.

32 — Sporné rozhodnutie, bod 38.

33 — Vyjadrenie k odvolaniu, bod 62.

34 — Sporné rozhodnutie, body 42 až 55.

35 — Vyjadrenie k odvolaniu, body 65 až 72.

V — Návrh

55. Na základe všetkých vyššie uvedených úvah navrhujem, aby Súdny dvor zamietol odvolanie a zaviazal pánov Davida Meca-Medinu a Igora Majcena na náhradu trov konania s výnimkou tých trov konania, ktoré vznikli vedľajším účastníkom konania, v súlade s článkami 69 a 118 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora.